

מסורת הש"ס

6) כריתות נה. מנחת 15. ע"ש. 8) פירושין ע"י. 9) מנחות 10. כריתות נה. מנחת 15. ע"ש. 10) ד"ל דלא. 11) ע"ש. 12) ע"ש. 13) ע"ש.

תורה אור השלם

1. המובח ע"ן שלוש אמות גבה וארכו שתיים אמות ומקצועותיו לו ארבע אמות. וכן השלחן אשר לפניו יחזקאל מא כב כב. מובח ארבעה תעשה לו וזוהי ע"ן שלוש אמות עלותו וארבע אמות צאתו וזוהי אמת בקל. התקום אשר אזכיר את שמי אבא אלך וברכתך. שמו כ כ 3. ומשנתהם האין והשלחן. והמורה אשר וכלי הקדש אשך ושרתו בקהם המוקף וכל עבדוה.
2. כמדי ג לא 4. הלא כה דרבי קאש נאמי י ובשתיש יפצץ פלג. ימיהו כג כט 5. כריתות השני שפתותיו ומדברין נאה בפלח הרמון רתך מוכר לצמחה.

שיר השירים ד ג

הגהות הב"ח

6) תוס' ד"ה פושעי וסי' מן מבוטל כותיה דמשכה ליה.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה סלמנדרא וזה הנביא וכו'. ע"ן חולץ ד' קם ע"ה נשי' ד"ה וסלמנדרא.

מוסף רש"י

ומקצועותיו לו. שהיה מרובע. ומחוח 14. שלחנו של אדם מכפר עליו. דעתינו פרוסה לאורחים. ושם ובשמי' ע"י.

הדרן עלך מסכת חגיגה

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

כו.

עין משפט
נר מצוה

סד א מ"י פ"א מה' מנחם משכח ומשנח הלכה ע"י ונ"י מה שמנח מה הכי' ספ"ד מה' נלם ה' ד'.

רבינו חננאל

הוא איקרי ע"ן שנאמר המוכה ע"ן שלש אמות גבוה וארכו שתיים אמות ומקצועותיו לו וארכו וקירותיו ע"ן וירבו אליו זה השלחן אשר לפניו אלא דמפרק ע"ן ומשום הכי בעינן להווי מטלטל מלא וריקניו זו ההלכה כולה ע"ן השלחן שצדו אינו מבוטל ע"ן שלו היא כמסתמך מנחתו בסוף שתי הלחם ומפורשת ע"ן כאשר פירשנו והרבה ע"ן בה דמייב על השלחן והטור מכלל דרימנין הוא טמא והשלחן פשוטו כלי ע"ן הוא ומפורשתו למטה היחה. ותו דא' ג' ומשום ששלחן שנתפא מביבילין אוחז בדימו אפי' בשבת. משום דמטלטל מלא וריקני. ומעשה שהטבילו המורה בלילי יום כ"ה. חזן מוסב הוה ומכאן הנחשת שהן כקרקע. דכתיב מוכה ארפה וכתב המורה והמובחות. האתקוש מובחות] להודי ולהוי כולה כארמה דלא מקבלי טיפסא. וחכמים מטפאין מפני שהן מצופין. אי בעי תימא לר' אלעזר קאמרי ליה דקאמרי טעמא מפני שהן כקרקע דלא מטמי. הא לאו הכי הוה מטפא. והוא פשוטו כלי ע"ן (פשוטו) ניהו ולא מטמו. וכי תימא משום דמצופין. דברי חכמים לר' אלעזר בתיפסא הוא דאמרת דמטמו משום צדו מיכטייל בטיל ציפיהו והוה ליה כלי ע"ן. אלא בין משום שהן מצופין בין משום שהן כקרקע אפי' הכי טענין ג' טבילה לפי

שלחנו ש"א אדם מכפר. גדול כח הלגימא כדאיתא בהגדת חלק (פנהדרן דף קו.). **מוכח** ארפה תעשה י"י. וכי מוקמי לה בזמנים פרק קדשי קדשים (דף נה. נה.) ונ"ס גבי מונח אכנים להאי קרא דמונח ארפה אמר הר"ר אלחנן דקאי לתריוהו ולמורי נראה לפי שהיה מונח של משה במקום מונח של אכנים של בית עולמים וכי האי גונגא דרש' הסט (דף עו.) כי מונח הנחשת אשר לפני ה' קטן מהכל ודרש' ליה מונח אכנים במקום מונח דמחמת: **ואיבעית איתא רבנן דר"א ב'.** וקשה למה לי השלחן הטהור מכלל שהיה טמא מיפוק ליה משום יציפו דאף כמזמנות נמי הוה מטמא (ר"א) משום יציפו אי לאו טעמא דקרקע ניהו ללישנא כמרא אע"פ דרמנא קרינשו ע"ן אס כן השלחן נמי טמא אע"ג דאיקרי ע"ן משום יציפו וללישנא קמא דמוקי לה כרענן דמטמא ולא בטיל האיפוי לגבי ע"ן ומידן דר"ר אלחנן דליטריך שפיר קרא דהשלחן דאף כמזמנות נמי לא ידעינן ליה שהיה בטיל לגבי הציפו אלא משום דליף משלחן דאף על גב דמיקרי ע"ן המורה טמאמו משום יציפו ורבנן דאחרי מנטייל בטיל יציפו לגבייהו אמרי מדאצטרך לרבויה שלחן דהא מסכרס טמא משום יציפו אלא דהאי לאשמעינן דאע"ג שיש לו יציפו ריך קרא לרבויה דמקבל טומאה ואי לאו הרבו הציפו בטיל א"כ ממילא גבי מונח דליכא רבו האפו בטיל ללישנא כמרא:

סלמנדרא. המלך והעבד תרגמם יונתן כרסשתא וסלמנדרא. ערוך: פושעי ישראל אין אור של גיהנם ב'ו. נראה לי דלאו כפושעי ישראל גוופן דהא אמרינן גראש השנה (דף ה.) פושעי ישראל גוופן גיהנם כלה והס אינן כלים אלא כפושעי קלמ קאמרי ומשום דמסיק לכו אכרסס לכולה חזן מצועלי הכותיה 6) ז' (דמנשק ליה) ערמיה כדאמר ברש עושין פסין (ערוכין דף ע"ט.) וכי אמרינן בסוף הזהב (כ"מ דף נה.) הכל יורדין ועולין חזן משלשה לאו בגיהנם מיירי אלא במקום אחד לידון הן יורדין ואף הגידון לאחר שנים עשר חודש עולין ואין יורדין יותר משנה תמימה): **שאין** בו אלא עובי דינה. כמנומא יש שהיה משה תמיה על זה אי אפשר שלא יסרף העין והאר לוי המקום כך דרכי באש של מעלה אש אוכלת אש ואינו מכלה דכתיב והסנה איננו אוכל (שמות 2):

הדרן עלך חומר בקודש לה מסכת חגיגה

רמנא קרייה ע"ן. אף כשהוא מנופה: **שולחנו מכפר עליו.** כהכנסת אורחים: הכי גרסינן **מונח הנחשת דכתיב מונח ארפה כסוכ קראו ארפה.** למונח שמעלין עליו העולות והשלמים והיינו מונח הנחשת: **ארובה משום דמלופין ניהו נטמאו.** דאי לאו מנופה יש להם לטהרם משום כלי ע"ן העשוי לנחת: **מאי דעסיך.** דילפת טעמא מקריניהו ארמה הא לאו הכי טמאין אע"ג דעשין לנחת: **מפני שפן מלופין.** וכפי למירא שהציפו מנטלן והוי לכו ככלי מנחות: **מיכסל בטיל ציפויין לגבייהו.** דרמנא קרא ע"ן לכולה וכלאו האי קרא נמי לא מקבלי טומאה: **סלמנדרא.** * היה הנגראת מן האור כשנוערין אש במקום אחד שזע שנים תמיד כלי הפסק: **כעובי דינה וכו'.** דבר מועט. לא חקר וזכה דנעשה בו נס:

הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

רבנן דר"א קאמרי מאי דעתך משום דמצופין *מיכסל בטיל צפויין גבייהו א"ר אבהו אמר ר"א ת"ח אין אור של גיהנם שולמת בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסך מרמה אין אור שולמת בו ת"ח שכל גופן אש דכתיב הלא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה *אמר ריש לקיש אין אור של גיהנם שולמת בפושעי ישראל קל וחומר ממונח הוהב מה מונח הוהב שאין עליו אלא כעובי דינה והב כמה שנים אין האור שולמת בו פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון דכתיב כפלה הרמון רתך *אל תקרי רתך אלא רקנין שבך על אחת כמה וכמה:

הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

סלמנדרא. המלך והעבד תרגמם יונתן כרסשתא וסלמנדרא. ערוך: פושעי ישראל אין אור של גיהנם ב'ו. נראה לי דלאו כפושעי ישראל גוופן דהא אמרינן גראש השנה (דף ה.) פושעי ישראל גוופן גיהנם כלה והס אינן כלים אלא כפושעי קלמ קאמרי ומשום דמסיק לכו אכרסס לכולה חזן מצועלי הכותיה 6) ז' (דמנשק ליה) ערמיה כדאמר ברש עושין פסין (ערוכין דף ע"ט.) וכי אמרינן בסוף הזהב (כ"מ דף נה.) הכל יורדין ועולין חזן משלשה לאו בגיהנם מיירי אלא במקום אחד לידון הן יורדין ואף הגידון לאחר שנים עשר חודש עולין ואין יורדין יותר משנה תמימה): **שאין** בו אלא עובי דינה. כמנומא יש שהיה משה תמיה על זה אי אפשר שלא יסרף העין והאר לוי המקום כך דרכי באש של מעלה אש אוכלת אש ואינו מכלה דכתיב והסנה איננו אוכל (שמות 2):

הדרן עלך חומר בקודש לה מסכת חגיגה

שניו כל הכלים טעונין טבילה ואפי' המובח. א"ר אלעזר תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולמת בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שהוא תולדת אש הסך מדמו אין אור שולט בו. ת"ח (שמשמשותין) שכל גופן אש כדכתיב הלא כה דברי כאש עאכ"ו. אמר ר"ל אפי' פושעי ישראל אין אור של גיהנם שולמת בהן ק"ו מסוכב הוהב ומה מונח הוהב שאין צפויין אלא כעובי דינה הוהב כשהם נאין אור שולט בו פושעי ישראל שהן מלאין מצות כרמון. שנאמר כפלה הרמון רתך. אפי' ריקנין שבך מלאין מצות כרמון עאכ"ו: הדרן עלך חומר בקודש וסליקא ליה מסכת חגיגה. האל יסיר סכנו אף וזונו וחיבתו ורוננו.

א) נראה שג"ל בלתי י"ט ומתוספתא ג"י שטעניו המורה כ"י"ט ואפשר שלפני רבנו היה הגי' בלתי י"ט ופירושא איתא סהם טעניו את המורה ג"י המוספא שהיה רבנו נראה עיקר דודק. ג) לכוונה משמע דמחיים נמי ק"ל דלא נמי טבילה ולא פלגי רק כשנחמה דבר רבני י"ט.